

חשבונות פתוחים

התערוכה "חשבונות פתוחים" באה להפנות את המבט אל חלקת הביניים שבין העצמי לאחרים. ארבע אמניות ואמן אחד יוצרים ממקום פרטי, עיקש, הדבק בחיפוש אחר דבר לא פתור שיש לתת לו מענה.

העבודות המוצגות בתערוכה, למרות ההבדלים המדידומיים והאחרים ביניהן, מייצרות גשר אל המהות החמקמקה הנקראת 'עולם', שם, בחוץ, חוויה פרטית של ריטואל יומיומי, תת הכרה שהוצף לתוך ציור, המתח שבכמיהה למקום אחר ולא אפשרי, החרדה מפני היעלמות ושכחה, כל אלה נמסכים לתוך השיח העכשווי המקומי, ומקבלים עליהם את פניו הביקורתיים. ביקורת נתפסת כאקט פוליטי, ובכל זאת קשה לומר שהתערוכה 'חשבונות פתוחים' היא פוליטית במהותה. אפשר לראות את חמישה החשבונות המפפעים האלה כחמישה ניסיונות לומר משהו בקול אחר, בתוך מרחב פעולה מצומצם ומול עולם דימויים מחרש אוזניים.

דרור אוסלנדר מציג דמויות של בני אדם נטולי פנים, חלקם שבלונות של חיילים הניצבים דרוכים על פני מצע של לוח פח מרשרש, חלקם קבוצות מפגינים המצוירים, כמעט בהפשטה, על גיליונות נייר פרגמנט. כולם שבויים בעל כורחם בתוך פעולה או תהליך שאין מהם חזרה, אחרים צפויים ובכל זאת הם ממשיכים והולכים.

יעל פינקוס צילמה במאלי את הסדרה

'כשהתעוררתי כבר היה לילה'. תמונות קטנות יחד עם צילומי אוויר שהורדו מהאינטרנט, טכסטים קצרים, הכל נארג לדבר המתקיים בזמן-חלום. מעין דזה-וו למשהו שכבר היה, נעלם, ויחסר לעד.

הסצנות המצוירות בעבודות של נטע ליבר שפר לקוחות ממחזות ומזמנים שונים. גיבוריהן מכונסות בפעולה סביב לשולחן אוכל, בכיתת לימוד או במשחק. ללא כל מצוקה ברורה ומיידית ובכל זאת ככולן מתקיים היסט אל הלא תקין, המביך ועוכר השלווה.

ריטואל יומיומי אף תמים מזה מתקיים בציוריה של מריון פוקס, המתגוררת בקיבוץ מצר ומציירת את אנשי בקע אל-גרבייה מעברה השני של גדר הביטחון. הנשים והגברים משני צידי הגדר מקיימים אותן פעולות: פועלים בשדה, נשים צועדות במצוות הרופא. גדר התיל המתוחה בינה לביניה נמצאת שם כמו שיבוש בראייה, בקליטה ובפיענוח המציאות.

מירי נשרי מציגה בתערוכה את עבודת הווידאו 'מירי מי' מירי נשרי עוד איתנו'. זהו מסע חקירה מתמשך שראשיתו בשבדיה ב-2007, שם נשאלה השאלה בפעם הראשונה. מאז נוצרו כבר שלוש גרסאות, כשבכל פעם נוספים או נגרעים אירועים השופכים אור על החקירה שעוד רחוקה מסיום. סרט שהוא מסע חיפוש אירוני אחר דמות האמנית, המתגלמת בדמויות נשים שונות. היא עצמה מופיעה

למעלה משמאל | נטע ליבר שפר
הסועדים 100 על 80 ס"מ, שמן על בד, 2010

ימין ושמאל | מריון פוקס
השיחה, שמן על בד, 81/120 ס"מ, 2009
מוחמד בשדה, שמן על בד, 100/150 ס"מ, 2010

למטה | מירי נשרי
מתוך עבודת הווידאו 'מירי מי' היא עוד איתנו 2007 והלאה

מירי נשרי, מתוך עבודת הווידאו 'מירי מי' היא עוד איתנו 2007 והלאה

פני שטח יפים ומפתים מסתירים יצרים גועשים, כעס, עלבון, ודברים שאין להם פיתרון.

ישנם שברים שאין להם איחוי אלא בייצוגם המכליל, ההופך אותם מלוקאלי לאנושי ומפרטי וזמני לציבורי-היסטורי.

לרגע כחסרת בית המטלטלת את חפציה איתה. מלבד החיפוש אחר עצמי שלם ולא מפוצל, נוכחת בעבודה החרדה הממשית להיעלם ולהישכח. זוהי עבודת וידאו של אמנית שלאחר שנות פעילות אינטנסיביות בציור, מיצב ווידאו, מאפשרת לעצמה לתהות על זמניותם וארעיותם של האמנות ויוצריה.

יצירות אמנות רבות נוגעות, לעתים קרובות, בדברים שיש בהם קושי. בתערוכה זו הנגיעה נעשית בהרחקה, בסובלימציה ובדיבור עקיף. דברים שעוסקים בדבר אחד: מדברים בעצם על דבר אחר לגמרי.

טלי כהן גרבוז
ינואר 2011

